

Eliza Hull redateljica je igranog filma „A zatim se nešto promijenilo“. Film je snimljen u Australiji 2019. godine. Ovaj film izabrao sam zbog toga što me podsjetio na to da nas nikada niti jedna bolest ne smije i ne može zaustaviti u ostvarenju naših snova.(...)

Ne smijemo dopustiti da nas nečije riječi povrijede jer, ako nas netko vrijeđa, to je često zbog toga jer oni sami nisu zadovoljni pa to nezadovoljstvo žele prenijeti na nekoga kako druge osobe ne bi bile uspješnije od njih. To nas ne smije spriječiti u ostvarenju naših snova. Bit će mnogo ljudi koji će te pokušati spriječiti u ostvarenju snova zbog tvoje različitosti. Zbog takvih filmova iz kojih se može izvući jasna pouka, ljudi bi se trebali mijenjati i drugačije od sebe tretirati kao i ostale slične sebi.

Dominik Kramarić, 8.a

U ponedjeljak smo išli u Dom kulture kako bismo gledali program Kiki Tabora. Tamo smo gledali šest različitih a ujedno i sličnih filmova. Meni se najviše svidio dokumentarni film Maxa Jacobya koji je snimljen u Luxemburgu 2021. godine. (...)

Trebamo se prihvatiti takvi kakvi jesmo, a isto tako trebamo prihvatiti i druge. Moramo paziti jer nikad ne znamo, možda neka naša nepromišljena riječ povrijedi nekoga. I djevojčica iz filma je zbog tuđih riječi sumnjala u sebe. Naposljetku je naučila voljeti sebe i svoje tijelo i nije dopuštala da joj drugi unište samopouzdanje.

Iva Kos Ljubić, 8.c

„A zatim se nešto promijenilo“ igrani je film snimljen 2019. godine u Australiji. Snimanje filma vodila je redateljica Kerian Watson-Bonnice. Odabrao sam ovaj film zbog njegove pouke za koju smatram da bi ju svi trebali poslušati i zapamtiti. (...)

Iz filma učimo o tome kako moramo poštivati ljude koji su drukčiji od nas te ih moramo tretirati kao svakog drugog. Smatram da tu pouku puno ljudi moje dobi ne sluša i ne poštuju ostale. Zato im preporučujem da odgledaju taj film jer mislim da bi ih mogao potaknuti na drukčija razmišljanja i drugačije ponašanje.

Ivan Fučkar, 8.a

Film „A zatim se nešto promijenilo“ projiciran je na Festivalu dječjeg filma Kiki Tabor. Redateljica je Eliza Hull iz Australije gdje je film napravljen. Nastao je između 2019. i 2020. godine. Ovaj je film igrani. Odabrao sam ga jer me najviše potaknuo na razmišljanje i najviše je izmamio moje osjećaje. (...) Gledajući film zamišljao sam sebe kao Louisa. Osjećao sam se tužno i razočarano. Nije mi se svidjelo kako su se dječakovi prijatelji ponašali prema njemu,

ali sam odahnuo kada sam shvatio da je to bio san. Kada je Louis bio u pravom životu, bio sam sretan što mu sva pomagala rade i ponosan što su baš njega odabrali da ode po loptu.

Ivan Kušer, 8.c

Animirano-dokumentarni film „Utočište“ redateljice Eve Matějovičove iz Češke odabrala sam zbog njegove ideje i teme. Film je snimljen 2021. godine.

Film govori o spasiteljici životinja koja tijekom filma govori o iskustvu vezanom uz usvajanje životinja s hendikepom. (...) Svidjelo mi se to što ova djevojka voli životinje i brine o njima, a pogotovo o životinjama koje trebaju ljudsku pomoć. Na kraju su sve životinje u filmu našle ljude koji su ih udomili, pomogli im i koji su se poistovjetili s njima. Taj me dio podsjetio na to kako smo mi prije deset godina udomili mog psa. Bio je malen, jedini crni psić u leglu pun buha. Od toga smo dana najbolji prijatelji. Smatram da su sve životinje i one normalne (bez poteškoća) i one s poteškoćama isto vrijedne te da sve zaslužuju pažnju i ljubav kao i ljudi sa i bez poteškoća.

Jana Zemljić, 8.a

Tijekom gledanja svih filmova u okviru Kiki Tabora najviše me se dojmila animacija unutar dokumentarnog filma „Utočište“. Ja jako volim životinje te bih im, da sam u mogućnosti da ih udomim, vrlo rado pomogla. Ovaj film dolazi iz Australije, snimljen je 2021. godine, a njegova redateljica je Eva Matejovičová. (...) Tijekom gledanja filma bila sam tužna. Razlog tuge u meni bio je početak filma kada još nitko nije imao dom. Razmišljala sam o tome koliko životinja luta po svijetu bez doma i hrane te kako ljudi mogu biti toliko okrutni da ostave životinju na cesti. Pred kraj filma, kada su počeli pronalaziti određene vlasnike, razveselila sam se jer mi je jako drago kada vidim da je nekome stalo do životinja te da im na bilo koji način pomogne. Smatram da učenici osnovne škole trebaju gledati filmove ovakve tematike. Ovi filmovi prenose vrlo važne poruke te nas uče da volimo sebe i da prihvaćamo svijet oko sebe, a to je izrazito bitno u osnovnoj školi jer je to razdoblje kada su učenici najviše nesigurni u sebe.

Karla Krušlin, 8.a

Gledala sam šest kratkih filmova od kojih me se najviše dojmio dokumentarni film 'Moja kosa' čiji je redatelj Max Jacoby. Redatelj je mnogih drugih kraćih filmova te je također i scenarist. Film je snimljen 2021. godine u Luksemburgu. (...)U filmu je prikazano iskustvo jedne djevojčice koja je imala drugačiju kosu te sve kroz što prolazi na putu prihvaćanja svoje različitosti. Ljudi su ju svojim reakcijama i lošim postupcima prikazali manje vrijednom.

Takve stvari se ne bi trebale događati, ali svi mi moramo priznati da se to događa češće nego što bi trebalo. Takvim postupcima želimo nekoga povrijediti i nekome nanijeti zlo za što smatram da se ni slučajno ne bi smjelo događati, a ipak ovaj film prikazuje upravo taj problem. Film me se dojmio jer nosi poruku o tome kako su razlike te koje nas čine onime što jesmo – posebni i jedinstveni što je jedna važna poruka za svakoga.

Kristina Kordej, 8.c

Redatelj animiranog filma „La Bestia“ su Van Nuenen Marlijn, Kuttikatt Alfredo Gerard, Tamez Ram iz Francuske. Nastao je 2020. godine. Odabrao sam ovaj film zato što na slikovit način prikazuje ozbiljnu temu krijumčarenja

Film prikazuje krijumčara koji krijumčari mladu djevojčicu preko granice na vlaku zvanom La Bestia. Dok sam gledao film, razmišljao sam o tome koliko ljudima život treba biti težak da bi se odlučili na krijumčarenje te sam se osjećao loše zbog tih ljudi. (...) Mislim da bi učenici osnovne škole trebali gledati ovakve filmove jer zapravo osvješćuju ljude o nekim problemima na jedan zabavan i slikovit način.

Leon Jagić, 8.b

Redatelj filma „Moja kosa“ je Jacoby Max. Ovaj je dokumentarni film snimljen 2021. godine u Luksemburgu. (...) Ja smatram da učenici osnovne škole trebaju gledati filmove takve tematike zato jer su poučni što znači da možemo mnogo toga gledajući ih zaključiti. Moramo voljeti sebe bez obzira na to jesmo li drugačiji od drugih te moramo poštivati druge onakve kakvi jesu.

Lucija Jagarić, 8.a

Režiser igranog filma “Temelji umjetnosti” je Payne David. Film je snimljen 2020. godine i traje 5 minuta i 40 sekundi. Film sam odabrao zato što me inspirirao da vjerujem u sebe i da radim na svoj način, a ne kao drugi. (...) Jako mi se sviđa kako Natalia nije željela odustati od svog sna i vjerujem da je to i osnovna misao filma. Ne vjerujem da bi neki učitelj zapravo poderao dječji rad, ali razumijem da je to redatelj napravio da učitelj prikaže svoje nezadovoljstvo vizualno. Mislim da bi učenici trebali gledati filmove ovakve tematike zato što im govore da nikad ne odustanu od svojih snova.

Marko Fučkar, 8.a

Film „Moja kosa“ je dokumentarni. Redatelj filma je Jacoby Max. Snimljen je 2021.godine u Luksemburgu.

Svidjela mi se različita i jedinstvena kosa djevojčice zbog toga sam odabrala ovaj film. Mislim da trebamo biti sretni i ponosni zbog onoga kako izgledamo i poštovati jedni druge bez obzira na to kako izgledali. Nitko nije potpuno isti kao drugi pa tako ni ti. Budi sretna jer netko bi htio imati takvu kosu.

Smatram da učenici osnovne škole trebaju gledati filmove takve tematike zato što mogu vidjeti da smo svi različiti i da trebamo poštovati jedni druge i prihvaćati se međusobno.

Petra Škrinjar, 8.a

Redateljica filma 'A zatim se nešto promijenilo' zove se Elizabeth Hull. Ovaj film je igrani. Snimljen je 2019. godine u Australiji. Izabrala sam ga zato što danas ima puno ljudi koji su drugačiji, a ima još više ljudi koji ih omalovažavaju i tretiraju ih kao da su puno drugačiji i kao da nisu dovoljno dobri. Smatram da to nije pravedno. (...) Film je završio Louisovom prezentacijom. Objasnio je prijateljima o svom problemu s ahondroplazijom. Drago mi je da je to bio samo san i mislim da se prema ljudima s takvim problemima ne treba ponašati kao da su drugačiji, možemo im samo malo pomoći kad zatreba.

Smatram da su ovi filmovi prikladni za učenke osnovne škole zato što svaki od njih nosi važnu pouku koja nas može nešto naučiti a dovoljno smo stari da ih razumijemo.

Tessa Jureša, 8.c

U ponedjeljak 10.10.2022.g. učenici OŠ Krapinske Toplice išli su u kino gdje su gledali projekciju filmova u sklopu Kiki Tabora. Najviše me se dojmio igrani film „A zatim se nešto promijenilo“ redateljice Elite Bilo. Film je snimljen 2019.g. u Australiji. Taj film sam odabrao zato što me se jako dojmio život dječaka patuljastog rasta koji se morao naviknuti na život u svijetu koji nije bio prilagođen njemu. (...) Ja mislim da bi učenici osnovnih škola trebali gledati filmove takve tematike jer su poučni i u njima nema nasilja. Takva vrsta filmova nas potiče da budemo dobri, da prihvatimo i poštujemo djecu koja su drugačija od nas te da im pomazemo da se lakše prilagode životu.

Valentino Salatko, 8. c